

ΠΛΑΤΟΝ

ΕΡΥΞΙΑΣ, ΑΞΙΟΧΟΣ,
ΑΛΚΥΩΝ

ΠΛΑΤΩΝ

Ερυξίας, Αξίοχος, Αλκυών

«Public Domain»

ΠΛΑΤΩΝ

Ερυξίας, Αξίοχος, Αλκυών / ΠΛΑΤΩΝ — «Public Domain»,

Содержание

ΕΡΥΞΙΑΣ	5
Κонец ознакомительного фрагмента.	14

Plato

Ερυξίας, Αξίοχος, Αλκυών

ΕΡΥΞΙΑΣ (Ἡ περί πλούτου)

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΕΡΥΞΙΑΣ

ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ

ΚΡΙΤΙΑΣ

Σωκράτης

Ἐτυχε να περιπατώμεν εις την στοάν του Διός του ελευθερίου εγώ και ο Ερυξίας ο Στειριεύς· ἔπειτα ἦλθον πλησίον μας ο Κριτίας και ο Ερασίστρατος ο υἱός του Φαίακος ανειπῖός του Ερασιστράτου. Κατά τύχην δε τότε ἦτο νεοφερμένος ἀπό την Σικελίαν και ἀπό τούτους τους τόπους ο Ερασίστρατος· πλησιάσας δε εἶπε:

Ερασίστρατος

Χαίρε ω Σώκρατες.

Σωκράτης

Και συ χαίρε· τι γίνεσαι; Τίποτε νέον ἀπό την Σικελίαν ἔχεις να μας λέγης ;

Ερασίστρατος

Και βέβαια· ἀλλ' επιθυμείτε πρότον να καθίσωμεν; Διότι ἔχω κουρασθή, ἐλθών χθες πεζός ἀπό τα Μέγαρα.

Σωκράτης

Κάλλιστα αν φαίνεται καλόν.

Ερασίστρατος

Τι λοιπόν από τα εκεί θέλετε πρώτον να ακούσετε; Ποίον από τα δύο, τί κάμνουσιν αυτοί εκείνοι, ή πώς διάκεινται προς την πόλιν μας; Διότι εκείνοι φαίνονται εις εμέ ότι έχουσι πάθει αναφορικώς προς ημάς ό,τι και οι σφήκες. Διότι και ούτοι, εάν κανείς κατ' ολίγον εξερεθίζων τους παροργίση, γίνονται ακατανίκητοι, έως ότου, αφού επιτεθή τις συν γυναιξί και τέκνοις, τους εκδιώξη. Τοιουτοτρόπως λοιπόν συμβαίνει και με τους Συρακοσίους· αν δεν κάμη κανείς κατόρθωμα και με πολύν μέγαν στόλον δεν φθάση εκεί, δεν είναι δυνατόν η πόλις των εκείνη να γίνη ποτέ υπόδουλος εις ημάς· από δε τα μικρά κινήματα περισσότερον δύνανται να οργίζωνται και τόσοσ όσον να γίνωνται σκληρότατοι. Έχουσι δε στείλει και τώρα προς ημάς πρέσβεις, καθώς φαίνεται εις εμέ, θέλοντες να εξαπατήσωσι κατά τι την πόλιν.

Σωκράτης

Ενώ δε ημείς συνωμιλούσαμεν έτυχε να διέρχωνται οι Συρακόσιοι πρέσβεις. Είπε λοιπόν ο Ερασίστρατος δείξας τον ένα από τους πρέσβεις :

Ερασίστρατος

Ούτος εδώ βέβαια, Σωκράτη, είναι πλουσιώτατος από τους Σικελιώτας και Ιταλιώτας. Και πώς να μη είναι πλουσιώτατος εκείνος εις τον οποίον είναι τόσοσ άφθονος γη, ώστε να υπάρχη ευπορία εις εκείνον όστις θέλει να γεωργή παρά πολλήν; Και αύτη βέβαια η γη είναι τοιαύτη, οποία δεν υπάρχει άλλη τουλάχιστον εις τους Έλληνας· προσέτι δε κατάλληλος και καθ' όλα τα άλλα τα συντελούντα προς πλούτον υπάρχουσι δηλαδή ανδράποδα και ίπποι και χρυσός και άργυρος.

Σωκράτης

Βλέπων δε εγώ αυτόν παρασκευαζόμενον να φλυαρήση περί της περιουσίας του ανθρώπου, τον ηρώτησα: Τι λοιπόν, ω Ερασίστρατε; Σαν ποίος ανήρ φαίνεται ότι είναι εις την Σικελίαν ;

Ερασίστρατος

Ούτος, από τους Σικελιώτας και Ιταλιώτας, και φαίνεται και είναι ο πονηρότατος πάντων παρά ο πλουσιώτατος, και τόσοσ ώστε, αν θέλγης κανένα από τους Σικελιώτας να ερωτάς ποίον νομίζει να είναι και πονηρότατος και πλουσιώτατος, κανείς δεν θα είπη άλλον από τούτον.

Σωκράτης

Επειδή δε ενόμισα ότι αυτός δεν κάμνει λόγον δια μικρά πράγματα, αλλά δι' εκείνα τα οποία φαίνονται ότι είναι μέγιστα, περί αρετής και περί πλούτου, τον ηρώτησα ποίον από τα δύο δύναται να είπη, ότι πλουσιώτερος άνθρωπος είναι εκείνος εις τον οποίον κατά τύχην υπάρχει αργυρούν τάλαντον, ή εκείνος εις τον οποίον υπάρχει αγρός άξιος δύο ταλάντων ;

Ερασίστρατος

Νομίζω μεν εγώ, εκείνος εις τον οποίον υπάρχει αγρός.

Σωκράτης

Λοιπόν κατά τον ίδιον λόγον και αν κατά τύχην είς τινα υπάρχουσι φορέματα ή στρώματα, ή άλλα περισσοτέρου λόγου άξια ή όσα εις τον ξένον Σικελιώτην, ούτος είναι πλουσιώτερος.

(Συμφώνησε και εις ταύτα).

Εάν δε κανείς ήθελε σοι δώσει να προτιμήσης μεταξύ τούτων των δύο, ποίον των δύο θα προετίμας;

Ερασίστρατος

Εγώ μεν θα προετίμων το πλείστου λόγου άξιον.

Σωκράτης

Κατά ποίον από τους δύο τρόπους νομίζων ότι θα ήσο πλουσιώτερος;

Ερασίστρατος

Κατά τούτον, προτιμών το πλείστου λόγου άξιον.

Σωκράτης

Τώρα μεν τάχα φαίνεται εις ημάς ότι πλουσιώτατος είναι εκείνος όστις έχει πλείστου λόγου άξια;

Ερασίστρατος

Ναι.

Σωκράτης

Λοιπόν, οι υγαιίνοντες είναι πλουσιώτεροι από τους ασθενείς, εάν η υγεία είναι περισσοτέρου λόγου άξιον πράγμα παρά τα χρήματα του ασθενούς. Διότι δεν υπάρχει κανείς

όστις ολίγα έχων χρήματα να μη προτιμήση να είναι υγιής, ή έχων τα χρήματα του μεγάλου βασιλέως να ασθενή, δηλαδή προτιμά την υγείαν, διότι νομίζει ότι αύτη είναι περισσοτέρου λόγου αξία ή τα χρήματα. Διότι ποτέ δεν θα προετίμα ταύτην, αν μη ενόμιζε την υγείαν πράγμα προτιμότερον από τα χρήματα.

Ερασίστρατος

Όχι βέβαια.

Σωκράτης

Λοιπόν και αν τίποτε άλλο φαίνεται περισσότερο της υγείας άξιον λόγου, εκείνος όστις έχει το άλλο τούτο είναι πλουσιώτατος.

Ερασίστρατος

Ναι.

Σωκράτης

Εάν τώρα, αφού μας πλησιάση κανείς, μας ηρώτα, ω Σωκράτη και Ερυξία και Ερασίστρατε, ημπορείτε να μου ειπήτε τι είναι διά τον άνθρωπον πράγμα πλείστου λόγου άξιον; Είναι τάχα τούτο το οποίον αφού απέκτησεν ο άνθρωπος, περί τούτου άριστα και σκέπτεται, πώς δηλαδή κάλλιστα ήθελε διεξαγάγει και αυτός τας υποθέσεις του και τας υποθέσεις των φίλων; – Ποίον πράγμα θα ελέγομεν ότι είναι ;

Ερασίστρατος

Εγώ μεν νομίζω, Σωκράτη, ότι η ευδαιμονία είναι εις τον άνθρωπον πράγμα πλείστου λόγου άξιον.

Σωκράτης

Και δεν σκέπτεσαι κακά. Αλλ' αρά γε τούτους εκ των ανθρώπων ηθέλομεν νομίσει ευδαιμονεστάτους, οι οποίοι κατ' εξοχήν ευπραγούσιν;

Ερασίστρατος

Εις εμέ τουλάχιστον ούτοι φαίνονται ευδαιμονέστατοι.

Σωκράτης

Λοιπόν εκείνοι ευπραγούσιν, όσοι και ελάχιστα αμαρτήματα κάμνουν εις τον εαυτόν τους και εις τους άλλους ανθρώπους, τα δε πλείστα κατορθώνουν;

Ερασίστρατος

Μάλιστα.

Σωκράτης

Λοιπόν όσοι γνωρίζουν τα κακά και τα καλά, και όσα πρέπει να πράττουν και όσα δεν πρέπει, ούτοι ορθότατα πράττουν και ελάχιστα αμαρτήματα κάμνουν.

Ερασίστρατος

Ναι.

Σωκράτης

Τώρα λοιπόν φαίνονται εις ημάς ότι οι άνδρες είναι και σοφώτατοι και ευτυχέστατοι και ευδαιμονέστατοι και πλουσιώτατοι, αν η σοφία φαίνεται το πλείστου λόγου άξιον πράγμα.

Ερασίστρατος

Αλλά Σωκράτη, ποία ωφέλεια θα ήτο εις τον άνθρωπον, αν ήτο σοφώτερος μεν του Νέστορος, τα δε αναγκαία προς συντήρησίν του δεν είχε, τροφάς και ποτά και φορέματα και ό,τι άλλο τοιούτον χρησιμεύει; Κατά τι ωφέλιμος θα ήτο η σοφία· ή πώς ούτος ο πτωχός, όστις δεν έχει τίποτε από τα αναγκαιούντα, ημπορεί να είναι πλουσιώτατος ;

(Εφαίνετο λοιπόν ότι και αυτός έλεγε κάτι σημαντικόν).

Σωκράτης

Αλλά ποίον από τα δύο, εκείνος όστις έχει αποκτήσει σοφίαν, και αν στερηθή τούτων των προς τον βίον αναγκαίων, ημπορεί να γίνη πτωχός· ή εκείνος όστις έχει κτήμα του την οικίαν του Πουλυτίωνος και η οικία αύτη είναι γεμάτη από χρυσόν και άργυρον, δεν έχει ανάγκην από τίποτε άλλο ;

Ερασίστρατος

Τούτον μεν τίποτε δεν εμποδίζει αμέσως τώρα, αφού κανονίση τα πράγματά του, να έχη αντί αυτών όλα όσα του χρειάζονται προς την δίαιταν, ή και χρήματα αντί των οποίων να ημπορέση να προμηθεύεται ταύτα και αμέσως να τα έχη όλα άφθονα.

Σωκράτης

Αν τουλάχιστον ήθελον τύχει άνθρωποι, οίτινες να έχουν ανάγκην να υπάρχη εις αυτούς τοιαύτη οικία μάλλον παρά η σοφία εκείνου· διότι, αν υπήρχον τοιούτοι οι οποίοι να προτιμούν την σοφίαν του ανθρώπου και τα εκ ταύτης προερχόμενα, πολύ περισσότερον ούτος θα είχε να διαθέτη, αν κατά τύχην έχη ανάγκην τινός και θέλη και αυτήν την σοφίαν και τα από ταύτης έργα. Ή της μεν οικίας η χρήσις τυχαίνει να είναι πολλή και αναγκαία και μεγάλως

ενδιαφέρει εις τον βίον του ανθρώπου να κατοική εις τοιαύτην οικίαν μάλλον παρά εις μικρόν και ποταπόν οικίδιον, της δε σοφίας η χρήσις είναι λόγου αξία και ολίγον ενδιαφέρει να είναι κανείς ή σοφός ή αμαθής περί των μεγίστων; ή ταύτην μεν να καταφρονούν οι άνθρωποι και να μη είναι ταύτης αγορασταί, της δε κυπαρίσσου ήτις είναι εις την οικίαν και των Πεντελικών λίθων πολλοί να έχουν ανάγκην και να θέλουν να αγοράσουν; Αν λοιπόν ήθελε είναι κανείς σοφός κυβερνήτης και ιατρός σοφός κατά την τέχνην ή κατά τινα άλλην των τοιούτου είδους τεχνών και ηδύνατο όσον το δυνατόν καλά να μεταχειρίζεται ταύτην, ούτος δεν θα ήτο ευυποληπτότερος από κανέν των μεγίστων κτημάτων· εκείνος δε όστις ημπορεί να σκέπτεται καλά και αυτός περί του εαυτού του και περί άλλου, πώς θα ευρίσκετο εις αρίστην κατάστασιν, τάχα δεν θα ηδύνατο να διαθέτη την σοφίαν του, αν ήθελε τούτο να πράττη ;

Σταματήσας δε τον Σωκράτην και πλαγίως παρατηρήσας αυτόν ο Ερυξίας ως να ηδικείτο κάπως, είπεν:

Ερυξίας

Αλλά συ, Σωκράτη, αν έπρεπε να λέγης την αλήθειαν, θα έλεγες ότι είσαι πλουσιώτερος του Καλλίου του υιού του Ιππονίκου; Και όμως θα ωμολόγεις ότι δεν είσαι αμαθέστερος τουλάχιστον ως προς ουδέν εκ των μεγίστων ζητημάτων, αλλ' εμπειρότερος, και εν τούτοις ένεκα τούτου δεν είσαι διόλου πλουσιώτερος.

Σωκράτης

Ίσως συ, ω Ερυξία, νομίζεις βεβαίως ότι ούτοι δα οι λόγοι, τους οποίους τώρα ακριβώς λέγομεν, είναι παιγνίδι, επειδή νομίζεις ότι δεν έχει ούτω το πράγμα, αλλ' ότι είναι όπως οι νεοσσοί εις το παιγνίδι των κύβων, τους οποίους, εάν κανείς ρίπη καλώς και μετατοπίξη, δύναται τους παίζοντας μαζί του να αναγκάση να υποχωρούν τόσο, ώστε να μη ηξεύρουν και αυτοί πώς εις ταύτην την περίπτωσιν να παίξουν. Ίσως λοιπόν και διά τους πλουσίους νομίζεις μεν ότι ούτω σχεδόν έχει το πράγμα, ότι οι αυτοί τους οποίους είπομεν είναι λόγοι τινές τοιούτοι ουδόλως περισσότερον αληθείς από ψευδείς, τους οποίους, αν κανείς λέγη, ήθελεν υπερισχύσει εκείνων οίτινες έχουν αντίθετον γνώμην ως προς το ότι οι σοφώτατοι είναι και πλουσιώτατοι καθ' ημάς, και μάλιστα ήθελεν υπερισχύσει των τοιούτων αυτάς λέγων ψευδή, ενώ εκείνοι λέγουν την αλήθειαν. Και ίσως μεν ουδαμώς το τοιούτον είναι θαυμαστόν, ομοίως όπως, εάν δύο άνθρωποι συνεζήτουν περί στοιχείων αλφαβήτου και ο μεν έλεγεν ότι του ονόματος του Σωκράτους αρχικόν στοιχείον είναι το σίγμα ο δε έτερος ότι αρχικόν είναι το άλφα, θα ήτο αληθεστέρα η γνώμη του λέγοντος το άλφα παρά του λέγοντος το σίγμα ως αρχήν.

Παρατηρήσας δε περίξ προς τους παρόντας ο Ερυξίας, ενώ συγχρόνως και εγέλα και ηρυθρία ως να μη ήτο παρών κατά τα πρότερον λεχθέντα, είπεν :

Ερυξίας

Εγώ μεν, Σωκράτη, ενόμιζον ότι οι λόγοι δεν πρέπει να είναι τοιούτοι, διά των οποίων μήτε να πείση κανένα θα ηδύνατό τις μήτε να ωφεληθή τίποτε από αυτούς· διότι ποίος άνθρωπος με νουν ημπορεί ποτέ να πεισθή ότι οι σοφώτατοι είναι πλουσιώτατοι; Αλλ' επειδή περί του πλουτείν μάλλον πρέπει να ομιλώμεν, ας εξετάσωμεν πόθεν είναι καλόν το πλουτείν και πόθεν κακόν, και αν το να είναι τις πλούσιος είναι καλόν ή κακόν.

Σωκράτης

Ἔστω· διά δε τα λοιπά ας επιφυλαχθώμεν· καλὰ δε κάμνεις και συ συμβουλεύων. Αλλά διατί και συ ο ίδιος (διότι συ έφερες τον λόγον) δεν προσεπάθησες να είπης, ποίον εκ των δύο νομίζεις ότι είναι ο πλούτος, καλόν ή κακόν; Επειδή και οι προηγούμενοι λόγοι τουλάχιστον φαίνονται εις εσέ ότι δεν εξήγησαν τούτο.

Ερυξίας

Εις εμέ λοιπόν φαίνεται ότι το πλουτείν είναι καλόν.

Σωκράτης

Ενώ δε αυτός επεθύμει να είπη ακόμη κάτι τι, διακόψας αυτόν ο \$Κριτίας, τον ηρώτησε :

Κριτίας

Συ λοιπόν, Ερυξία, ειπέ μου, νομίζεις ότι καλόν είναι να πλουτή τις ;

Ερυξίας

Ναι, μα τον Δία· διότι αν έλεγα το εναντίον, θα ήμην τρελλός· νομίζω δε ότι δεν είναι κανείς όστις να μη ομολογήση τούτο.

Κριτίας

Και όμως, και εγώ νομίζω ότι κανείς δεν είναι τον οποίον να μη κάμνω να συμφωνήση με εμέ, ότι εις τινας ανθρώπους το να πλουτώσιν είναι κακόν διότι αν γενικώς τούτο ήτο καλόν, δεν θα εφαινετο εις τινας κακόν.

Σωκράτης

Αλλά είπα και εις τους δύο ότι βέβαια εγώ, αν συνέβαινε να φιλονεικήτε περί του ποίος των δύο σας λέγει αληθέστερα πράγματα, έστω περί ιππασίας περί του πώς δύναται τις άριστα να ιππεύση, αν ήμην ιππικός, θα προσεπάθουν να παύσω την φιλονεικίαν σας· διότι θα εντρεπόμην παρών να μη σας ημπόδιζα, εφ' όσον ήτο δυνατόν εις εμέ, να φιλονεικήτε· ή, αν και περί άλλου οιουδήποτε διεφέρεσθε, να σας άφινον να χωρισθήτε μάλλον εχθροί ή φίλοι.

Τώρα δε, επειδή συμβαίνει να έχετε διαφοράν περί τοιούτου πράγματος, του οποίου η ανάγκη υφίσταται καθ' όλον τον βίον, πολύ ενδιαφέρον είναι αν πρέπη να φροντίζωμεν περί τούτου ως περί ωφελίμου, ή να μη φροντίζωμεν· ταύτα δε τα ζητήματα δεν είναι μικρά, αλλ' εξ εκείνων τα οποία θεωρούνται υπό των Ελλήνων μέγιστα. Οι πατέρες λοιπόν τούτο πρώτον συμβουλεύουσιν εις τους υιούς των, όταν φθάσουν εις μίαν ηλικίαν πλέον να εννοούν, δηλαδή να σκέπτονται διά τίνων μέσων θα πλουτίσουν, ωσει, αν μεν πλουτίσης, να έχης αξίαν τινά, αν δε όχι, να μη αξίζης τίποτε. Το πράγμα λοιπόν θεωρείται τόσο σπουδαίον, ώστε σεις, ενώ συμφωνείτε κατά τα άλλα, περί τούτου του τόσο σπουδαίου έχετε διαφοράν, όπως η διαφορά σας περί του πλουτείν είναι όχι αν τούτο είναι μέλαν ή λευκόν, ούτε αν είναι ελαφρόν

ή βαρύ, αλλ' αν είναι καλόν ή κακόν, και τόσην διαφοράν, ώστε και εις έχθραν να φθάσετε διαφερόμενοι περί των κακών και των καλών και μάλιστα ενώ είσθε φίλτατοι και συγγενείς. Εγώ λοιπόν, εφ' όσον εξαρτάται από εμέ, δεν θα σας αφήσω να διαφέρεσθε, αλλ' αν μεν εγώ αυτός είμαι ικανός, αφ' ού σας εξηγήσω πώς έχει το πράγμα, θα σας παύσω την διαφοράν τώρα δε, επειδή εγώ μεν ικανός δεν είμαι, από σας δε ο είς νομίζει ότι είναι ικανός να κάμη τον έτερον να συμφωνήση, είμαι έτοιμος να σας βοηθήσω όσον δύναμαι διά να συμφωνηθή μεταξύ σας πώς τούτο έχει. Συ λοιπόν, ω Κριτία, επιχειρεί να μας κάμης να συμφωνήσωμεν όπως υπεσχέθης.

Κριτίας

Αλλ' εγώ, όπως και ήρχισα, ευχαρίστως θα ηρώτων τον Ερυξίαν τούτον αν νομίζη ότι υπάρχουν άνθρωποι άδικοι και δίκαιοι.

Ερυξίας

Μα τον Δία, και βέβαια.

Κριτίας

Λοιπόν το να αδική τις νομίζεις ότι είναι καλόν ή κακόν ;

Ερυξίας

Κακόν εγώ τουλάχιστον το νομίζω.

Κριτίας

Νομίζεις λοιπόν ότι, αν άνθρωπος μοιχεύη τας γυναίκας των γειτόνων του επί χρήμασι, ούτος πράττει αδίκημα, ή δεν πράττει; Και μάλιστα ενώ οι νόμοι και η πόλις εμποδίζουν ;

Ερυξίας

Εγώ τουλάχιστον νομίζω ότι κάμνει αδίκημα.

Κριτίας

Λοιπόν, αν μεν συμβαίνη να είναι πλούσιος και δύναται να δαπανά χρήματα, ο άδικος και θέλων να δαπανά άνθρωπος πράττει αμάρτημα· αν όμως δεν είναι πλούσιος και δεν έχει να δαπανά ούτε να κάμνη όσα θέλει, δεν κάμνει αμάρτημα. Διά τούτο θα ήτο και ωφέλιμον εις τον άνθρωπον μάλλον να μη είναι πλούσιος, διά να πράττη ολιγώτερα από όσα θέλει, αν θέλη να πράττη κακά. Και η ασθένεια λέγεις ότι είναι καλόν ή κακόν ;

Ερυξίας

Εγώ τουλάχιστον το λέγω κακόν.

Κριτίας

Νομίζεις ότι υπάρχουν άνθρωποι ακόλαστοι;

Ερυξίας

Νομίζω.

Κριτίας

Λοιπόν, αν άριστον μέσον εις την υγιάν του ακολάστου ανθρώπου ήθελεν είναι η αποχή από τροφάς και ποτά και από άλλα όσα φαίνονται ευχάριστα, ο ακόλαστος δε άνθρωπος ένεκα της ακολασίας του δεν θα ηδύνατο να απέχη τούτων, δεν θα ήτο προτιμότερον εις τον άνθρωπον τούτον να μη έχη τα μέσα με τα οποία να προμηθεύεται ταύτα μάλλον ή να έχη ταύτα άφθονα; Διότι, αν δεν είχε ταύτα άφθονα, ευκόλως δεν θα περιέπιπτεν εις αμαρτήματα, έστω και αν επεθύμει.

Σωκράτης

Εφάινετο λοιπόν ότι πολύ καλά είχαν ομιλήσει ο Κριτίας και τόσον ώστε ο Ερυξίας, αν δεν εντρέπετο τους παρόντας, δεν θα ημποδίζετο να σηκωθή και τον κτυπήσει, διότι εφανερώθη εις αυτόν ότι όχι ορθάς σκέψεις περί του πλουτείν είχε πριν. Όταν δε εγώ ενόησα καλώς ότι ο Ερυξίας ήτο εις την κατάστασιν εκείνην και εφοβήθη μήπως συμβή μεγαλυτέρα αντιλογία και πειράγματα, είπον: Τούτον μεν τον λόγον πρότερον εις το λυκείον λέγων σοφός ανήρ Πρόδικος ο Κείος εφάινετο εις τους παρόντας ότι φλυαρεί τόσον, ώστε να μη ημπορή κανένα από τους παρόντας να πείση ότι λέγει πράγματα αληθή, και τέλος και έν μειράκιον πολύ νέον και φλύαρον, το οποίον εκάθητο πλησίον, τον περιέπαιζε και τον εχλεύαζε και τον ετάρασσε, διότι ήθελε να του απαντά εις όσα του έλεγε· και όμως τούτο το μειράκιον πολύ περισσότερον ευηρέσσει τους ακροατάς του παρά ο Πρόδικος.

Ερασίστρατος

Λοιπόν ημπορείς να μας είπης τους λόγους;

Σωκράτης

Ευχαρίστως, εφ' όσον ενθυμούμαι. Ούτω πως, καθώς νομίζω, είχαν ο λόγος:

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.